

1.tenorene – struttende av selvtillit...

Lyse, ledige og vennlige når tenorene ut i toneverden, struttende av selvtillit. Enhver ny tone skal de legge under seg med bravur, og de gjør det med ynde! Ingenting er for vanskelig for en første tenor! Når de ikke når tonehøyden med sin vanlige stemme, skifter de bare til et nytt gir, og slår lett over i falsett, mens de går opp på tærne og knekker i knærne! Da er himmelen nær, smilet slår sprekker mellom konsonantene, en ny farge kommer fram i kinnene, og gleden når like opp til skyene.

Fra sitt fugleperspektiv krydrer første tenorene alle sanger og gir av sitt fulltonende jeg det beste de formår ved alle anledninger. Korsatsene berges og publikum klapper begeistret og tror det er bare første tenorene de har hørt, uten å tenke harmoni... (Som oftest har tenorene melodien og kan derfor mest konsentrere seg om formidling, flørting og klang i fellesskap.)

Derimot vegrer de seg for å gå ned i kjelleren for der å hente dypere toner opp i lyset. Det overlater de til annen tenorene å gjøre!

